

Resource: Study Notes (Biblica)

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

2KI

2 Koningen 1:1–8:15, 2 Koningen 8:16–10:36, 2 Koningen 11:1–16:20, 2 Koningen 17:1–41, 2 Koningen 18:1–20:21, 2 Koningen 21:1–23:25, 2 Koningen 23:26–25:30

2 Koningen 1:1–8:15

Het verhaal van Israël, dat is opgetekend in 1 Koningen, wordt voortgezet in 2 Koningen.

De natie Israël was verdeeld geraakt in het noordelijke koninkrijk en het zuidelijke koninkrijk. Het noordelijke koninkrijk heette Israël en het zuidelijke koninkrijk heette Juda.

In het noordelijke koninkrijk sprak Elia namens God tot koning Ahazia. Zowel Ahazia als Joram aanbaden valse goden, net zoals Jerobeam en Achab hadden gedaan.

Voordat God Elia naar de hemel nam, vroeg Elisa om een dubbel portie van Elia's geest. Elisa verwees niet naar het geestelijke aspect van Elia. Hij bedoelde de kracht van de Heilige Geest in Elia's leven en werk. Op deze manier toonde Elisa zijn verlangen om God te dienen als een trouwe profeet.

Net als Elia diende Elisa families in Israël en groepen profeten. Hij ondersteunde ook de leiders van Israël en andere naties. Elisa hielp een vrouw uit Sunem met haar zoon en haar land. Hij assisteerde de profeten bij problemen zoals schulden, verloren voorwerpen en voedseltekorten. Hij hielp soldaten en functionarissen uit Aram. God verrichtte vele wonderen door Elisa. Een daarvan was de genezing van Naäman van zijn huidziekte. Dit bewees aan Naäman dat de God van Israël de ware God is.

God beschermde Elisa tegen de soldaten van Aram door hen blind te maken. Vervolgens beschermde Elisa de soldaten van Aram. Elisa liet de koning van Israël de soldaten voeden in plaats van hen te doden. Elisa was erg verdrietig toen hij een boodschap gaf aan een Aramese officier genaamd Hazaël. Later zou Hazaël veel kwaad tegen de Israëlieten doen. Elisa diende de koning van Israël door hem te waarschuwen waar het leger van Aram zou aanvallen. Hij diende de koning ook door

te profeteren over hoe God voor de Israëlieten zou zorgen.

Elisa profeteerde hierover toen Joram, Jehosafat en de koning van Edom Moab aanvielen. God redde de legers door water in de woestijn te sturen. Elisa profeteerde ook toen de Israëlieten in Samaria bijna van de honger zouden sterven. Hij maakte duidelijk dat God de stad de volgende ochtend zou redden. God deed dit door het leger van Aram het geluid van strijdagens en paarden te laten horen. Dit geluid maakte hen bang en ze vluchtten weg.

God gebruikte vurige wagens en paarden om Elisa te beschermen. Dit waren geestelijke wezens die mensen alleen konden zien als God het toestond. Ze waren een manier waarop God voor zijn volk zorgde.

2 Koningen 8:16–10:36

Jehoram en Ahazia waren koningen van het zuidelijke koninkrijk die getrouwd waren met vrouwen uit de familie van Achab.

Deze koningen volgden de slechte aanbiddingspraktijken van Achab. God velde een oordeel over Achab, Isebel en Achabs nageslacht.

God gebruikte Jehu om hen te straffen voor hun slechte daden en verkeerde aanbiddingspraktijken. Jehu zorgde ervoor dat iedereen in de familie van Achab in het noordelijke koninkrijk werd gedood. Hij zorgde er ook voor dat iedereen die Achab steunde, werd gedood. Hiermee vervulde hij de profetie die Elia tegen Achab had uitgesproken (1 Koningen 21:21–22).

Jehu zorgde er ook voor dat iedereen die Baäl aanbad, werd gedood. Zo maakte God een einde aan de zondige praktijken van Omri en Achab. Deze koningen hadden het noordelijke koninkrijk geleid in de aanbidding van Baäl in plaats van God.

Toch volgde Jehu God niet trouw. Hij bleef de zonden van Jerobeam begaan door beelden van metalen kalveren te aanbidden.

2 Koningen 11:1–16:20

Athalia behoorde tot de familie van Achab, maar werd niet door Jehu gedood. Ze regeerde over het zuidelijke koninkrijk totdat Joas zeven jaar oud was.

Joas' tante Jehosheba en zijn oom Jojada hadden Joas veilig gehouden voor Athalia. Jojada onderwees Joas in de Wet van Mozes. Jojada leidde de koning en het volk om zich opnieuw te verbinden aan het verbond van de berg Sinaï.

In het noordelijke koninkrijk werden koningen voortdurend vergeleken met Jerobeam. De overige koningen van Israël pleegden Jerobeams zonden door het aanbidden van valse goden. Dit gold voor Joahaz, Joas, Jerobeam de tweede en Zacharia. Zacharia was de laatste koning uit de familielijn van Jehu.

Toen Jehoas koning was, werden de Israëlieten zeer slecht behandeld door de koningen van Aram, Hazaël en Ben-Hadad. Elisa had hierover geprofeteerd. Hoewel Jehoas niet trouw was aan God, toonde God genade aan de Israëlieten. Elisa liet Jehoas pijlen schieten, wat een teken was van hoe God de Israëlieten zou redden. Jehoas was erg verdrietig toen Elisa stierf.

Later regeerden de koningen Sallum, Menahem, Pekahja, Pekah en Hosea in het noordelijke koninkrijk. Ze deden allemaal kwaad en aanbaden valse goden. In het zuidelijke koninkrijk waren de koningen Joas, Amazia, Uzzia en Jotam trouw aan Gods verbond. Maar geen van de koningen van Juda volgde God met heel hun hart, zoals David dat had gedaan.

Toen Achaz koning van Juda was, volgde hij God helemaal niet. Hij nam de voorbeelden over van het noordelijke koninkrijk en de omliggende volkeren. Achaz vertrouwde er niet op dat God het zuidelijke koninkrijk zou beschermen. In plaats daarvan stelde hij zijn vertrouwen in de koning van Assyrië. Dit leidde ertoe dat Achaz veranderingen doorvoerde in de manier waarop mensen God aanbaden in de tempel. Hij maakte deze veranderingen om de koning van Assyrië en valse goden te eren.

2 Koningen 17:1–41

Het noordelijke koninkrijk had al veel van de verbondsvloeken ondergaan. Hierdoor leefden de Israëlieten niet in veiligheid en zekerheid. Er zijn verhalen hierover in 1 Koningen en 2 Koningen.

Het noordelijke koninkrijk werd herhaaldelijk aangevallen. Er waren periodes waarin er geen regen viel of er niet genoeg voedsel was. Er waren tijden waarin mensen zo hongerig waren dat ze zelfs hun overleden kinderen aten. Honderden jaren eerder had Mozes de mensen voor al deze dingen gewaarschuwd.

God stuurde vele profeten om de koningen en het volk te waarschuwen om naar Hem terug te keren. Deze profeten waren Elia, Elisa, Ahia en vele anderen. Toch weigerden de heersers en het volk van het noordelijke koninkrijk God alleen te aanbidden. Ze vertrouwden er niet op dat Hij in al hun behoeften zou voorzien. Ze weigerden te leven als een koninkrijk van priesters en een heilige natie.

Uiteindelijk liet God de zwaarste van de verbondsvloeken over hen komen. Dit vond plaats in de jaren 723 en 722 v.Chr., toen Hosea koning was. De koning van Assyrië viel het noordelijke koninkrijk aan en nam de controle over Samaria. De Assyriërs dwongen veel Israëlieten het land te verlaten dat God aan Abraham had beloofd. De Assyriërs brachten andere bevolkingsgroepen naar Samaria om daar te wonen.

Vele jaren eerder had God de Israëlieten bevolen de Kanaänieten te verdrijven. Maar nu werden de Israëlieten uit het land verdreven dat God hun had gegeven. Ze werden gedwongen ver weg te wonen. Dit werd de ballingschap van het noordelijke koninkrijk genoemd.

2 Koningen 18:1–20:21

Het noordelijke koninkrijk ging in ballingschap toen Hizkia koning was van het zuidelijke koninkrijk. Hizkia volgde niet het voorbeeld van de koningen van het noordelijke koninkrijk. In plaats daarvan volgde hij het voorbeeld van David door alleen God te aanbidden. Hij leidde het volk van het zuidelijke koninkrijk om hetzelfde te doen.

Toen het Assyrische leger Jeruzalem omsingelde, bespotten de legercommandant God. Hizkia vroeg de profeet Jesaja om advies. Hizkia vertrouwde ook op God. Hij bad (gebed) tot God en vroeg Hem om

Jeruzalem te redden. Dit zou het Assyrische leger laten zien dat de God van Israël de enige ware God is.

God beloofde Jeruzalem te redden van Assyrië. Hiermee toonde God zijn trouw aan het verbond met David. Hizkia werd ziek en Jesaja kondigde aan dat hij zou sterven. Hizkia bad opnieuw en huilde voor God. God had medelijden met Hizkia en stond hem toe langer te leven.

Nadat de Babylonische boodschappers Hizkia hadden bezocht, kondigde Jesaja aan wat er in de toekomst zou gebeuren. Babylon zou een machtig koninkrijk worden en zou ernstige problemen veroorzaken voor het zuidelijke koninkrijk.

2 Koningen 21:1–23:25

Manasse volgde het voorbeeld van Hizkia niet. Hij deed meer slechte dingen dan welke koning in Juda voor hem ook. Hij leidde het volk ertoe valse goden te aanbidden en Kanaänitische gebruiken te volgen die God verafschuwde. Dit omvatte het offeren van kinderen.

Manasse heeft ook veel mensen vermoord in Jeruzalem. Via de profeten kondigde God aan dat zijn volk niet langer in hun land kon blijven wonen. Ze hadden het land onrein gemaakt met hun slechte daden. Ze hadden niet geleefd als een koninkrijk van priesters en een heilig volk. Dus vertelde God hen hoe ze gestraft zouden worden voor het onrein maken van het land.

Het zwaarste deel van de verbondsvloeken zou het zuidelijke koninkrijk treffen. Jeruzalem en Juda zouden worden vernietigd, net zoals Samaria en het noordelijke koninkrijk waren vernietigd. Amon was de volgende koning en volgde het voorbeeld van Manasse. Na hem regeerde Josia. Josia deed niet het kwaad dat Manasse deed; hij volgde het voorbeeld van David.

Josia luisterde terwijl het Wetboek hardop werd voorgelezen. Dit was een kopie van de Wet van Mozes. Josia's hart was nederig en teder tegenover God en de wet. Dit behaagde God. De profetes Hulda kondigde aan dat God niet zou toestaan dat Juda werd vernietigd zolang Josia leefde.

Josia leidde het volk om zich opnieuw te verbinden aan het naleven van het verbond van de Sinaïberg. Hij verwijderde alles wat te maken had met de aanbidding van valse goden. Dit omvatte altaren en hoogten.

Josia leidde het volk ook in het vieren van het Pascha-feest. Hij zorgde ervoor dat de wet van Mozes werd nageleefd in Juda.

2 Koningen 23:26–25:30

Toen Josia koning was, gehoorzaamde het zuidelijke koninkrijk God. Maar na zijn dood bleven ze niet trouw aan het verbond van de berg Sinaï. Ze hielden zich bezig met zaken die tegen Gods wil ingingen. De koningen Joahaz, Jojakim, Jojachin en Zedekia leidden de natie tot het doen van slechte dingen.

Gods woede over alle slechte daden van zijn volk was zeer groot. Daarom bracht God oordeel over het zuidelijke koninkrijk. Nebukadnezar en het leger van Babylon waren Gods instrument. God gebruikte hen om de verbondsvloeken over Juda uit te voeren. Dit vond plaats in 587 en 586 v.Chr.

De Babyloniërs braken de muur rond Jeruzalem af. Ze verbrandden het paleis van de koning en vele belangrijke gebouwen. Ze namen de voorwerpen mee die in de tempel werden gebruikt voor de aanbidding van God. En ze vernietigden de tempel volledig. God had Salomo verteld dat dit zou gebeuren als de koningen van Israël valse goden zouden aanbidden (1 Koningen 9:6--9).

De Babyloniërs dwongen veel mensen in Juda en Jeruzalem hun land te verlaten. Ze werden meegenomen om in Babylon te wonen. Dit werd de ballingschap van het zuidelijke koninkrijk genoemd. Degenen die in Juda achterbleven, leefden niet in vrede en rust. Er was strijd over wie de leider zou zijn. Veel mensen vluchtten naar Egypte om daar te wonen.

Jojachin was de enige koning uit de familielijn van David die niet was gestorven of gedood. Hij zat in de gevangenis in Babylon totdat een heerser na Nebukadnezar hem vrijliet.